

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, declarate de inculpatul

***Onița Ion Xxxxxx, născut la
xx xxxxxx xxxx, în s. XXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXX,
locuitor al s. XXXXXX, r-nul XXXXXXXXX, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.***

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 12.02.2016 – 07.12.2016,
instanța de apel: 10.01.2017 – 18.05.2017,
instanța de recurs: 01.08.2017 – 04.10.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 decembrie 2016, Onița Ion a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal la 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 07 decembrie 2016, deducându-se durata arestului preventiv din 29 septembrie 2015 până la 22 septembrie 2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 28 septembrie 2015, aproximativ ora 23.30, inculpatul Onița Ion, aflându-se pe șesul de lângă gospodăria sa din s. XXXXXXX, r-nul XXXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în procesul unei certii cu Ursachi V., din motivul relațiilor ostile apărute spontan, acționând premeditat, cu scopul omorului intenționat, a mers în gospodăria sa, de unde a luat un cuțit de bucătărie și revenind la locul faptei, i-a aplicat lui Ursachi V. două lovituri cu cuțitul în cutia toracică, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii și s-a retras la el în gospodărie. În consecință, Ursachi V. a fost internat în Spitalul raional Sîngerei, unde la 29.09.2015, ora 02.15, din cauza leziunilor primite a decedat.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 144 „D” din 21.10.2015, cauza morții lui Ursachi V. a fost hemoragia internă acută masivă, condiționată de plăgile tăiate-înțepate a toracelui cu lezarea plămânului drept, ficatului și a rinichiului stâng. La examinarea cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: două plăgi tăiate-înțepate în regiunea posterioară a toracelui, penetrante în cavitatea pleurală dreaptă, cavitatea abdominală și spațiul retro peritoneal pe stânga, cu lezarea plămânului drept și hemitoracelui pe dreapta, lezarea diafragmei, ficatului și hemoperitoneum, lezarea rinichiului stâng, plagă pe antebrațul stâng, care au fost cauzate de la acțiunea unui corp tăietor înțepător, care putea fi cuțitul și se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață și care au legătură directă cu cauza decesului.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu s-a aflat în relații ostile cu victima, nu cunoaște cine l-a omorât pe Ursachi V., fiind impus să semneze declarațiile date în cadrul urmăririi penale, fără a i se permite să facă cunoștință cu cele consemnate, totodată nefiind asistat de avocat. Martorii au depus declarații contradictorii.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Paladi A. a declarat că a mers cu Ursachi V. la domiciliul inculpatului, unde toți trei au servit o sticlă de vin. După, au bătut floarea soarelui aproximativ 2 ore. Când el a dorit să plece, inculpatul a zis că Ursachi V. trebuie să mai rămână. Ultimul i-a răspuns că pleacă și el, deoarece a doua zi are de lucru. Ambii au urcat în trăsură, dar inculpatul a încercat să-l dea jos pe Ursachi V. Nu i-a reușit, deoarece ultimul a opus rezistență. Atunci inculpatul l-a amenințat cu moartea pe Ursachi V. El l-a avertizat că spre el se îndreaptă inculpatul, acesta răspunzând că va putea să se apare. Inculpatul se îndrepta spre trăsură, strigând că îl va înjunghia pe Ursachi V. din motiv că acela nu a rămas la el la lucru, iar apoi i-a opus rezistență. Fiind timp de noapte, la un moment a auzit cum Ursachi V. a strigat de două ori de durere, iar inculpatul fugise spre casă. Ursachi V. era însângerat. A mers la un vecin de unde a apelat la urgența medicală.

Martorul Dan I. a declarat că într-o zi de vară, venind acasă, a auzit că în curtea casei unde locuiește inculpatul are loc o ceartă între stăpânul casei și Ursachi V. unde acesta l-a lovit cu palma pe inculpat, după ce ultimul striga că va lua un cuțit pentru a-l înjunghia pe Ursachi V. Cearta a continuat, după ce inculpatul a intrat în casă, apoi a ieșit după poartă și l-a înjunghiat pe Ursachi V. cu un cuțit. El s-a apropiat de trăsură, unde se afla Ursachi V. și a văzut că ultimul era însângerat. A auzit cum striga Paladi A. către Ursachi V., preîntâmpinându-l să fugă de inculpat, însă Ursachi V. spunea că va putea să se apare. A auzit pe inculpat cum îl amenința pe Ursachi V. cu moartea. Cearta a durat vreo oră. Inculpatul a provocat conflictul, deoarece Ursachi V. a refuzat de a-l ajuta în continuare pe inculpat. La momentul când inculpatul a intrat în casă, Ursachi V. stătea pe scaunul din trăsură, toți trei fiind în stare de ebrietate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 144 din 21.10.2015 a cadavrului lui Ursachi V., cauza decesului a fost hemoragia internă acută masivă, condiționată de plăgile tăiate-înțepate a toracelui cu lezarea plămânului drept,

ficatului și rinichiului stâng, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și au legătură cauzală cu decesul.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 768 din 22.10.2015, pe lama cuțitului de bucătărie, recunoscut drept corp delict, a fost depistat sângele care are aceeași origine ca și sângele decedatului Ursachi V.

Intenția inculpatului în vederea săvârșirii faptei imputate reiese și din împrejurările stabilite ale faptei, cum ar fi: localizarea leziunilor corporale pentru victima Ursachi V., aceste vătămări fiind pricinuite asupra organelor vitale și anume asupra plămânului, ficatului, în condițiile în care cuțitul cu care s-a aplicat loviturile deține o lamă cu dimensiuni de 10 cm., existând probabilitatea că odată introdusă această lamă în interiorul corpului lui Ursachi V. ar fi putut conduce la decesul acestuia; or, ficatul și plămânul uman reprezintă organele vitale ale omului. Mai mult, intenția se manifestă și prin acțiunile premergătoare provocării vătămarilor lui Ursachi V., cum ar fi: retragerea în casă pentru a lua cuțitul, ieșirea din curtea casei pentru a ajunge trăsura în care se afla Ursachi V.. Aceste acțiuni au fost executate de către inculpat cu intenție și îndreptate anume spre lipsirea de viață a victimei. La fel, potrivit declarațiilor martorului Paladi A., care odată ce l-a văzut pe inculpat îndreptat spre victimă, strigând că îl va omorî, i-a comunicat victimei să plece, fapt ce denotă acțiunile intenționate ale inculpatului.

Argumentele inculpatului precum că nu ar fi comis fapta imputată, nu pot fi reținute, fiind apreciate ca o încercare de evitare a răspunderii penale. Declarațiile acestuia sunt combătute și prin raporturile de expertiză, de depozițiile lui de la urmărirea penală în calitate de învinuit, unde recunoaște aplicarea violenței în privința victimei, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, declarațiile martorilor și prin probele scrise, care sunt veridice, convingătoare și în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei.

Declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, cât și a martorilor sunt drept veridice și corespunzătoare adevărului, fiind consecutive, fără divergențe între ele, se corelează cu celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale, or, aceștia au fost chestionați sub jurământ, asumându-și răspunderea pentru corectitudinea celor declarate. Astfel, declarațiile acestora nu pot fi puse la îndoială.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (5) lit. a) Cod penal, ca omorul unei persoane, săvârșit cu premeditate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, că s-au stabilit circumstanțele agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, că inculpatul după săvârșirea faptelor infracționale nu a încercat să acorde ajutor victimei, care la acel moment era în viață, nu a adus scuze familiei victimei, neinteresându-se despre starea materială a acestora, așa cum victima era unicul întreținător al familiei, că inculpatul a comis o infracțiune excepțional de gravă, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

3. Avocatul Anton V. a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că infracțiunea nu a fost comisă de el.

Apelantul a invocat, că inculpatul a fost mințit și dus în eroare de către organul de urmărire penală, că dacă va scrie așa cum i se va dicta, va pleca acasă la familie.

Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 770 din 06.10.2015, nr. 769 din 06.10.2015, nr. 768 din 06.10.2015, unde atât pe tampoanele de vată cu fragmente pentru examinare, pe bucata de materie din căruță, pe scurta ridicată din căruță, pe pantalonii sportivi, pe pantalonii bărbătești, pe cămașă, pe vestă nu au fost depistate urme de sânge ce ar aparține grupei de sânge a inculpatului, pe pantalonii sportivi, pe prosopul de baie, pulover, blugi și pulover bărbătesc, ridicate de la inculpat de acasă nu au fost depistate careva urme de sânge, iar pe mânerul cuțitului care a fost ridicat din gospodăria inculpatului nu au fost depistate amprente digitale.

Declarațiile martorilor Dan I. și Paladi A. urmau a fi apreciate critic, deoarece aceștia de fiecare dată le schimbau.

Instanța a emis o sentință de condamnare fără a pune la bază probe pertinente, concludente și utile, bazându-se doar pe declarațiile contradictorii ale martorilor acuzării.

Inculpatul nu a avut nici un motiv sau intenție de a-l omorî pe Ursachi V.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a declarat că nu este vinovat de comiterea celor incriminate și are un martor care poate dovedi nevinovăția sa, și anume martorul Gorbatîi I.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel, a statuat că, la solicitarea apărării, a fost audiat martorul Gorbatîi I., care a declarat că despre faptul că Ursachi V. a fost înjunghiat în trăsură, a aflat de la Anatol, care păștea oile împreună cu inculpatul.

Instanța de apel a reținut că faptele incriminate inculpatului și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, nu creează dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției inculpatului pe marginea învinuirii aduse, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului pentru fapta comisă.

Poziția apărării este neargumentată, bazându-se pe declarațiile inculpatului care neagă participarea la comiterea infracțiunii, însă aceste declarații vin în contradicție cu cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului, în special declarațiile martorilor Paladi A. și Danu I.

Declarațiile martorului Gorbatîi I. date în ședința instanței de apel, nu au relevanță la caz or, nu coroborează cu restul probelor din dosar. Mai mult, respectivul martor la moment ispășește pedeapsa cu închisoarea, dorind într-un fel să-și ajute vecinul. Declarațiile acestuia nu pot fi credibile or, ele vin în contradicție cu declarațiile martorilor oculari, precum și cu celelalte probe scrise. Lipsește credibilitatea că acesta la orele 01.00 deslușea ceea ce se discută la o

distanță de 300-350 metri, reiterând discuția avută loc, precum și indicând cu certitudine că anume Paladi A. ar fi intrat în ograda vecinului. De asemenea, există discordanță dintre declarațiile martorului că mașina cu colaboratorii poliției s-a oprit la poarta inculpatului aproximativ la ora 01.00, pe când inculpatul în prima instanță a declarat că colaboratorii au venit la domiciliul său aproximativ la ora 03.00, și celelalte probe administrate la caz.

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin probele scrise administrate, și anume: procesul verbal din 29.09.2015, de cercetare la fața locului, obiectul cercetării fiind domiciliul inculpatului din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX, potrivit cărui de la fața locului au fost ridicate mai multe obiecte, inclusiv un prosop și un cuțit de bucătărie, pe care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 768 din 22.10.2015 a fost depistat sângele de origine umană, nu este exclusă provenirea sângelui de la victima Ursachi V., însă acesta nu putea proveni de la inculpat; raportul de expertiză medico-legală nr. 144 din 21.10.2015, potrivit cărui cauza decesului părții vătămate a fost hemoragia internă acută masivă, condiționată de plăgile tăiate-înțepate a toracelui cu lezarea plămânului drept, ficatului și rinichiului stâng, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și au legătură cauzală cu decesul.

În acest sens, este neîntemeiat argumentul apărării, precum că pe obiectele ridicate și anume: tampoanele de vată cu fragmente pentru examinare, pe bucata de materie ridicată din trăsura, pe scurtă, pantaloni, vestă, pulover, blugi și pe prosopul de baie ce au fost ridicate, nu s-au depistat urme de sânge ale inculpatului or, la caz plăgi tăiate-înțepate a toracelui ce a provocat hemoragia internă acută, s-au depistat la Ursachi V., pe când la inculpat, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 539 din 29.09.2015, s-au depistat doar echimoze pe torace. Astfel, fiind explicabilă lipsa pe obiectele ridicate a urmelor de sânge ce i-ar aparține inculpatului.

La fel, sunt relevante declarațiile depuse de către Onița I. în calitate de învinuit, ultimul invocând, că după ce Paladi A. și Ursachi V. s-au urcat în trăsura ca să plece, ultimul îi adresa cuvinte necenzurate. Stătea pe pragul casei cu un cuțit în mână. Auzind în continuare cuvinte necenzurate în adresa sa, s-a îndreptat spre trăsura ca să discute cu Ursachi V., care stătea în picioare lângă trăsura. În timpul discuției Ursachi V. l-a apucat de mâna stângă unde se afla cuțitul, și a tras-o brusc spre el, după care și-a dat seama că cuțitul s-a înfipt. A aruncat cuțitul în grădină și s-a dus în casă. Ulterior însă, depunând declarații în instanța de judecată, inculpatul a comunicat, că cumnatul său cu o săptămână anterioară evenimentelor, a sacrificat o capră cu cuțitul ce a fost ridicat din grădina sa.

Astfel, inculpatul prin modificarea declarațiilor încearcă să evite răspunderea penală, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.768 din 22.10.2015, pe lama cuțitului au fost depistate urme de sânge de origine umană și nu animală, după cum indică acesta.

Cu referire la argumentul apărării precum că la depunerea declarațiilor în calitate de învinuit, a fost influențat de către colaboratorii de poliție, or, careva plângeri de către ultimul în acest sens nu au fost depuse. Mai mult ca atât, potrivit procesului verbal din 12.02.2016 de informare a învinuitului și apărătorului despre terminarea urmăririi penale și potrivit procesului verbal din 12.02.2016, de

prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului, careva obiecții, sau careva cereri privind declararea nulă a actelor întocmite pe parcursul urmăririi penale, nu au fost invocate.

Totodată, potrivit concluziilor din actul nr. 528a-2015 de expertiză psihiatrico-legală efectuată în condiții de ambulator în privința inculpatului, la ultimul a fost suspectată simularea amneziei, iar potrivit raportului nr.4s-2016 din 12.01.2016, de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară, inculpatul a fost recunoscut responsabil, neavând tulburări psihice cu semnificație psihiatrică legală, fapt ce relevă că ultimul poate fi tras la răspundere penală.

Probele administrate în ședințele instanței de fond, cât și de apel, se completează reciproc, sunt pertinente, concludente, utile și veridice, dispunând de calitățile necesare pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului au fost just încadrate conform art.145 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa în coraport cu gravitatea faptei comise și personalitatea acestuia, cu pericolul social al acțiunilor săvârșite și atitudinea procesuală pe care a avut-o acesta pe parcursul judecării cauzei.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, s-a ținut cont că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune deosebit de gravă, că acesta se caracterizează satisfăcător, anterior a fost judecat, este căsătorit și la întreținere are doi copii minori, circumstanțe atenuante nefiind stabilite.

Instanța de fond, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, aceasta fiind unica categorie de pedeapsă prevăzută la sancțiunea normelor penale, în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat, considerându-se echitabil și quantumul pedepsei aplicate, or, numai astfel se va restabili echitatea socială și se va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

5. La 31 mai și 27 iunie 2017, inculpatul a declarat recursuri ordinare, în care solicită casarea hotărârilor și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul invocă, că nu este de acord cu sentința, deoarece cauza nu a fost cercetată detaliat, neluându-se în calcul declarațiile martorilor.

Infracțiunea nu a fost săvârșită de el.

Are doi copii la întreținere și nu este vinovat, fiind impus și speriat de polițiști să semneze declarațiile la urmărirea penală.

Nu este vinovat, martor al nevinovăției sale fiind Gorbatîi I. care a văzut cum a fost totul, și o femeie care știe câte ceva.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că aceste recursuri nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul recurentului specificat în recursul ordinar că „...a fost impus și speriat de polițiști să semneze declarațiile la urmărirea penală...”, nu au fost invocate de către acesta și în apel, (*pct. 3.1- 5. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv martorului Paladi A. și Dan I.,

procesul verbal din 29.09.2015 de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico-legală nr. 144 din 21.10.2015 că cauza decesului victimei a fost hemoragia internă acută masivă, condiționată de plăgile tăiate-înțepate a toracelui cu lezarea plămânului drept, ficatului și rinichiului stâng, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață și au legătură cauzală cu decesul, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de fond și cea de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile nominalizate sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Onița Ion Xxxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco